

Sevgi Anlatılmaz Yaşanır

– Ali ÖZKANLI · 18 Mart 2009

Değerli Gönül Dostlarım,

Bir gemi yolculuğunda gemi hareket ettikten bir müddet sonra yolculardan biri aniden titremeye, ağlayıp sızlanmaya başlar. Gemidekiler bundan rahatsız olur. Bir bilge kişi ben bu adamı sakinleştiririm der ve adamı denize attırır. Adam bir süre dalıp çıktıktan sonra bir halat atılarak kurtarılır. Kurtulduktan sonra adam hiç sesini çıkarmadan bir köşede sakince oturmaktadır. Bilgeye bunun sebebinin sorarlar. Bilge der ki, "Bu adamın ilk gemi yolculuğu olduğundan, gemideki rahatlığın, güvenin ve huzurun değerini bilmiyordu ama denize atılınca bunların değerini anladı. Bir felaketle karşılaşmayan huzur ve mutluluğun değerini bilmez.

Sevgi anlatılmaz, yaşanır. Gönüllerden taşan duygular sevdiklerinle paylaşılır. Her şey söylenmek istense bile söylenemez. Bazen gözler, gönüller konuşur. Merhum AKİF' in dediği gibi: "...Dili yok kalbimin, ondan ne kadar bîzarım şikâyetçiyim." Sevgiyi asıl söyleyen bedenin tümüdür. Çünkü insanın içi sevgiyle dolarsa, vücut ruhun dili olur. Sevgiyi yaşayan insanın nefesi sevgi, attığı her adım sevgi olur. Sevgi insanının her şeyi sevgidir. Yediği yemek, içtiği su, aldığı hava sevgidir.

Sevgi fedakârlıktır. Sevgi sevdiğinin her dediğini yapmak, onun yolunda yok olmaktır. Yap deyince neden, niçin demeden yapmaktır. Böyle sevmeyen ve sevicek olanı bulamayan sevgiden çok uzaktır. Bu sevgiyi yüreğimize koyan yüce yaratıcıya karşı en büyük sevgiyi duymamız gerekmez mi? En fazla sevgi sevmeyi bize öğretilen yapılmalı değil mi? Özünden koparılan sevgi, sevgi değildir. Sahte sevgilerin eğerli, şayetli, şartlı sevgilerin hiçbir değeri ve önemi yoktur. Bir şeyi çok anlatıyorsak o çok az yaşanıyor demektir.

Bir Allah dostunun şu sözleri kulağımıza küpe olmalıdır. "Ben Allah'ı hatırlamaktan utanırım. Çünkü her hatırlama bir unutmadan sonradır" diyor. Sevgi selam, hoşgörü, tatlı bir bakış, gülümseme, yardımlaşma ve dertlere derman olmaktır. Sevgi tatlı dilde, güler yüzedir. Sevgi insanları mecnun etmektedir. Sevdiğimizden gelen her şey başımız gözümüz üstündedir.

Sevgi kal değil, hâl işidir. Sevgi ruhun dili, gönlün aynasıdır. Ruhun dili konuşunca diğer diller susar ve onu dinler. Sevgi özü, kaynağı bulunca kanatlanıp uçar, kabına sığmaz, dolar, taşar. Sevgi insanı sadece ellerini açan değil, gönlünü de açan insandır. Sevgi insanı, sevgi yetimi ve şefkat öksüzü olan insanlara gönlünü açabilendir. Kalp öyle bir cevherdir ki, ne kadar severse sevsin asla sevmekten yorulmaz.

Sayın İbrahim KOÇ, Sevgi Birleştirir adlı yazısında: "Sevgide birleşenler madde ve mama erleridir. Karşılıksız sevgi, karşılıksız iyilik geçek erlerin özelliğidir. Sevgi insanı olan erenleri hep tarihe mal olmuş

büyük şahsiyetlerin yanı başında görüyoruz. Onlar büyük şahsiyetlere gerçek sevgiyi aşlamış, onların yollarının hep iyilik ve doğrudan yana olmasına çalışmışlardır. Osman Gazi'nin yanında Şeyh Edebali'yi, Yıldırım Bayezid'in yanında Emir Buhari'yi, Alparslan'ın yanında Nizamülmülk'ü, Yavuz Sultan Selim'in yanında İbn-i Kemal ve Zembilli Ali Cemali'yi ve Fatih Sultan Mehmet'in yanında da Akşemsettin ve Molla Gürani'yi görüyoruz.

Sevgi insanların asırlar geçmesine rağmen hâlâ gönlümüzde sönmeyen, solmayan, sarsılmayan saltanatlarının devamı bizlere çok şey anlatmaktadır. Gerçek erlerin meclislerinde sevgi meltemleri eser, sözleri ölü kalplere, solgun ruhlara hayat verir. Bu meclislerde insanlar sevgi ve mutluluk yudumlar, huzura dalar, sevinçle dolar ve ruhları gençleşir.

Gönül insanları sevgi ektiler sevgi biçtiler. Yaratandan ötürü yaratılanı hoş gördüler, dövence elsiz, sövence dilsiz ve daima gönülsüz oldular. Yunus EMRE: "Bir kez gönül yıktın ise, bu kıldığın namaz değil..." Dediler. Dirlikte birlik gördüler, sevmeyi ve birlik olmayı öğrettiler. Her yerde ve her zaman hakkın temsilcisi olup sevginin, muhabbetin, aşkın, faziletin yılmaz fedaisi oldular. Kalbi ölmemiş olanlar sevgisiz olamaz. Sevgiyi sevmek, muhabbete muhabbet etmek, gönül almak, gönül kırmamak hep sevgi insanların en büyük özeliği olmuş. Gönül Allah'ı baktığı yerdir." diyor.

Sayın Ayşe Nur KARAN, Güzel Sevilir adlı yazısında: "İnsan sever çünkü insanın kalbine sevgi konulmuştur. Sevip sevmemesine kendisi karar veremez. İnsansa ve eğer kalbi de varsa sever. Güzel olanı, en iyiyi, ikramı, kendisine yapılan iyiliği sever. Bütün bunlar sevilme için vardır. İnsan da sevmek için vardır.

Hiç kimse yeni açılmış bir gül karşısında kayıtsız kalamaz, dipdiri duran ve yumuşak kadife ile sarınan bir gül her kalbin sevgilisidir. Kimse bir bahar bahçesinin misk gibi kokularına hayır diyemez ve bu güzelliği görmezlikten gelemes. Güzellik; soyut bir gerçeklik iken gider güle konar, bahçeleri dolaşır, gökyüzüne asılır, varlıkların üzerine yansır ve kalp gözümüze görünür. Her baktığımız yerde güzelliği görürüz. Denizdeki parıltılar hakiki güzele aynalık yapar. Bizi kuşatan her şey birer aynadır.

Kalbimizin gidip konduğu bir gül, gecenin göz kamaştırıcı manzarası, bir gülücük, tatlı bir gülümseme birer haberci, birer mektuptur. Bütün bu gördüklerimiz kendilerine ait güzellikleri olmayan ve bize kalbimizin aradığı güzelden haber getiren birer aracıdır.

Bütün güzellikleri görebilmek için Hz. Yusuf gibi ölmek gerekir. Eşyanın üzerindeki görünen güzellik kendisine ait değildir. Gerçek güzel perdelerin altındadır ve biz yalnızca damlalarla söyleşiriz. Gerçek güzel; biz bir gül goncasına bakarken ve onda güzelliği görürken gülün sevdasında boğulmaktan kurtarandır. Gülü severiz ancak onun gelip geçici olmasından kaynaklanan dikenlerine katlanamayız.

Güzellik gelip geçici ise, eğer lezzet bir anlıksa Hz. Yusuf gibi çekip kapıyı çıkmalı, eğer güzelin yüzü onun sahibinden haber veriyorsa bizi alıp onun olduğu yere götürüyorsa Hz. Süleyman gibi memnun

olmalıdır. Sevgiyi içinde barındıran bir güzelliğe, onların durduğu yerde durup, onların baktığı gibi bakmaya çalışabilirsek işte o zaman yâranımız onlar olur." diyor.

Alphonse KARR: "Bazı kimseler güllerin dikenini olduğundan yakınırlar. Ben ise dikenlerin gülleri olduğuna şükrederim" diyor. Kalbimiz hiçbir zaman böyle bir zahmete tahammül edemez. Göze batan bir kirpik nasıl incitirse, kalbin gözü de en küçük bir fanilik yükünü çekemez. Aşk güzelliğinin sevdalısıdır ve güzel olan sevilir.

Kalbinizden sevgi, yüzünüzden tebessüm, dilinizden güzel sözler eksik olmasın. Hoşça kalın, dostça kalın...